

РЕШЕНИЕ

№ 4777

гр. София, 02.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9262** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба от [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], чрез процесуален представител юрк. В. В., срещу Решение № Ж-346/10.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на дружеството са дадени задължителни указания на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, като по т.1 от решението на [фирма] са дадени указания да анулира начислените количества електрическа енергия, отразени в „Справка с № 50993_АСОС за корекция при неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на електрическа енергия“ от 23.01.2019 г. за обект с абонатен № [ЕГН] и клиентски номер [ЕГН], находящ се на адрес [населено място], [улица] да уведоми [фирма]“; по т.2 от решението са дадени указания на [фирма] в 7-дневен срок от получаване на уведомлението по от [фирма] да анулира фактура с № [ЕГН]/24.01.2019г., издадена на А. М. М. с клиентски номер [ЕГН], на основание посоченото в т.1 становище и по т. 3 от решението - в седемдневен срок след извършване на действията по т. 2 да уведоми Комисията за извършените действия.

В жалбата се твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и се иска отмяната му. Сочи се, че вместо да даде задължителни указания по приложението на закона, с указанията си за анулиране на начислени

количества електрическа енергия, Комисията се намесва в гражданско-правните отношения между енергийното дружество и потребителя – А. М. М.. Наведени са доводи, че за посочената фактура е било образувано гражданско дело № 1925/2019 г. по описа на Районен съд – Русе, за сумата, която е и предмет на оспореното решение на КЕВР. По същество се поддържа, че електрическата енергия е правилно начислена, като е налице неточно измерване в резултат на неправомерна промяна схемата на свързване, изразяваща се във въздействие върху моста между токовата и напреженовата верига на втора система на електромера. Резултатите от извършената проверка е била обективизирана в констативен протокол в присъствието на потребителя и представител на полицията. В заключение в жалбата се посочва, че електроразпределителното дружество има право да извършва преизчисляване на консумирана, но неотчетена ел.енергия.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател не се представлява. Представя молба с доводи по същество, идентични с тези в жалбата, претендира разноски и прави възражение за прекомерностг на претендираното от насрещната страна възнаграждение за адвокат.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрисконсулт Н. оспорва жалбата. Счита решението за правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. М. М., чрез адв. Д. представя становище, с което оспорва жалбата. Оспорва и правния интерес на жалбоподателя по отношение на жалбата му и срещу т.1 от решението на КЕВР. Моли решението да бъде потвърдено, а жалбата отхвърлена. Претендира разноски, за адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

На 06.03.2019г. А. М. М. от [населено място] подал жалба до КЕВР, в която посочил, че след извършена на 22.01.2019г. по инициатива на [фирма] проверка на средството за техническо измерване (СТИ) за обект, находящ се на адрес: [населено място], [улица], с клиентски № [ЕГН] и абонатен № [ЕГН], са били установени разхлабени връзки в устройството, при запазена цялост на пломбите, при което една от фазите на измервала правилно преминалата през него ел.енергия, за което бил съставен констативен протокол. М. отказал да подпише Констативен протокол № 1801255, в който е записано, че на втора система на СТИ на дисплея липсвала индикация, а при снемане на клемния капак на СТИ се видяло, че моста между токова и напреженова верига на 2-ра система е бил разхлабен, тъй като считал, че подобен проблем касаел пропуски на дружеството, а не действия от негова страна като потребител.

На 25.01.2019 г. с писмо изх. № 5093_КП1801255_2 от 24.01.2019 г. А. М. получил фактура № [ЕГН] от 24.01.2019 г. от [фирма] с приложена към нея Справка с № 50992 АСОС на [фирма] с корекция/преичисление на консумацията на ел.енергия..

По жалбата на М. от КЕВР е проведено административно производство, приключило с постановяване на Решение № Ж-346/10.07.2019 г. на КЕВР. В производството са постъпили становища от „ЕНЕРГО – ПРО Продажби“, и [фирма]. В становището си жалбоподателят [фирма] е поддържал, че издадената фактура на клиента на дружеството е издадена в изпълнение на задължението на последното по чл.24 ал.1 от Общите условия на договорите за продажба на ел.енергия на [фирма], като сумата

по фактурата е заплатена от клиента.

За да постанови оспореното решение КЕВР е приела, че основанието, редът и методиката за начисляване на количествата електрическа енергия са били посочени в Правилата за измерване на количествата електрическа енергия (ПИКЕЕ), които са отменени с Решение № 2315/21.02.2018 г. на ВАС, Тричленен състав, по адм. дело № 3879/2017 г., потвърдено с Решение № 13691 от 08.11.2018 г. на ВАС, Петчленен състав по адм. дело № 4785/2018 г., с които са отменени чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 от същите Правила. Поради това, не е налице нормативно основание, според което да формират правилно и начислят количествата електрическа енергия и издадената фактура от 24.01.2019г. е издадена при липса на нормативно основание от електроразпределителното дружество.

Решението на КЕВР е връчено на дружеството на 19.07.2019 г., видно от приложеното на л. 17 известие за доставяне.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за допустима - подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, , с изключение на частта ѝ, касаеща т.1 от решение № Ж-346/10.07.2014г. на КЕВР. Доколкото по т.1 от оспореното решение, адресат на акта, съответно на задължението, е [фирма] , а жалбоподателя в настоящият процес - [фирма] в жалбата, както и в представената становище по същество, обжалва решението на КЕВР в цялост, то за дружеството не е налице правен интерес от оспорването на т.1 от решение № Ж-346 / 2019 г. на КЕВР, поради което жалбата срещу решението в тази част е недопустима и като такава следва да се остави без разглеждане съгласно чл.159,т.4 от АПК.

В допустимата ѝ част- по отношение на т.2 от оспореното решение жалбата на [фирма] е неоснователна.

Съдът намира, че решението на КЕВР е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, прието с четири гласа „за“, от които 3 на членовете на Комисията със стаж в Енергетиката (л.23). Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за приемането му. Съдържа необходимите мотиви, при които регулаторния орган е приел жалбата за неоснователна. Не се констатират съществени нарушения на административно производствените правила.

Съгласно чл.22, ал.1,т.2 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като съгласно ал.5, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съдържанието на посочения по-горе констативен протокол установява, че от [фирма] количеството електрическа енергия е било определено по посочения в чл. 48, ал. 2 ПИКЕЕ, начин. Съгласно посочената норма, когато при проверка на измервателната система се установи промяна на схемата за свързване, корекцията по ал. 1 се извършва само въз основа на констативен протокол за установяване намесата в измервателната система, който отговаря на изискванията по чл. 47 и е съставен в присъствието на органите на полицията и е подписан от тях, макар и да липсва изрично позоваване за това.

С Решение № 2315/21.02.2018 г. на ВАС, Тричленен състав, по адм. дело № 3879/2017 г., потвърдено с Решение № 13691 от 08.11.2018 г. на ВАС, Петчленен състав по адм.

дело № 4785/2018 г. са отменени чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 от Правилата за измерване на количествата електрическа енергия. Поради това - към датата на издаване на фактурата и справката, за [фирма] не е било налице правно основание, въз основа на което правилно да бъде формирана и начислена допълнителната електрическа енергия.

Съгласно чл.24 ал.1 от Общите условия на договорите за продажба на ел.енергия на [фирма] (Одобрени с Решение ОУ-061/07.11.2007 г. на ДКЕВР), [фирма], въз основа на представени от [фирма] констативни протоколи и справки за начислена енергия, изчислява и коригира сметките за използвана от потребителя електрическа енергия за изминал период. При липса на правно основание за осъществяване на корекцията в количеството електрическа енергия за обект с абонатен номер №[ЕГН], находящ се на адрес [населено място], [улица], в Справка с № 50992 АСОС, липсва една от кумулативно предвидените представки в относимата норма от Общите условия за изчисляване и коригиране на сметките на абоната, поради което и указанието на КЕВР, дадено с т.2 от оспореното решение е правилно.

Доводите в жалбата по отношение на образуваното гражданско дело № 1925/2019 г. по описа на Районен съд – Русе, по жалба на заинтересованата страна срещу жалбоподателя, с правно основание чл.55 от ЗЗД, съдът намира за неоснователни. Предмет на посоченото гражданско дело, съобразно представеното решение (л.128-129) е претенция за заплатена сума за служебно начислена ел.енергия по корекция на сметка, двукратно заплатена от заинтересованата страна, за разлика от настоящето производство по оспорване на задължителните указания по т.2 от решението на КЕВР, дадени по отношение на жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът намира, че решението на КЕВР в частта му по т.2 е законосъобразно, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществени, а материалния закон е приложен правилно. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. [фирма] следва да бъде осъдено да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв. представляваща разноска за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изхода на спора се явява основателно и искането за присъждане на разноска на заинтересованата страна, като жалбоподателят по делото следва да бъде осъден да заплати на А. М. М. разноска за адвокатско възнаграждение в размер на 370 лв. .

Водим от горното и на основание чл.159,т.4 от АПК и чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 6б състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] против Решение № Ж-346 / 10.07.2019г. на КЕВР, в частта му по т.1, и **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото в тази част.

Решението в тази му част подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] против Решение № Ж- 346/10.07.2019г. на КЕВР частта му по т.2, с която е задължено в 7-дневен срок от получаване на уведомление от [фирма] да анулира фактура № [ЕГН]/24.01.2019г., издадена на А. М. М. с клиентски номер [ЕГН], на основание посоченото в т.1 от решението на КЕВР становище и в частта му по т. 3 „В седемдневен срок след извършване на действията по т. 2 да уведоми Комисията за извършените действия."

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати по сметка на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на А. М. М. сума в размер на 370 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: